

[Maisted]

vejen, for det er jo en kendsgerning, at det er ministeren, der har det samlede overblik, og dermed mener jeg, at ministeren er ansvarlig for, at de enkelte amter ikke blot bruger løs af midlerne på en uhensigtsmæssig måde uden at tage hensyn til befolkningen.

Nu kan jeg se, at hr. Egon Jensen er gået, men han sagde til mig: ja, det er det her med det pokkers sygehusvæsen, men når man har brug for det, er man selvfølgelig glad for det, og det er alle danskere. Vi har en høj standard i det danske sygehusvæsen, og det er heller ikke den, min kritik går på. Den går på den uro, der åbenbart er mellem befolkningen og de ansatte på hospitalerne. Det er jo ikke sådan et entydigt fænomen; at det blot er befolkningen, der er utilfreds med den sygehusplanlægning, der foregår. Der er jo også tale om utilfredshed hos det ansatte personale, og det, jeg fremhævede, var, at når man så den store vækst, der var i udgifterne inden for dette område både med hensyn til midler og til antallet af læger, sygeplejersker og andre personalegrupper i hospitalsvæsenet, var der noget galt. Det kan jeg også forstå at ministeren, som jo har hovedansvaret, og som sidder med det samlede overblik, er klar over og vil arbejde efter, sådan at der kommer en betydeligt større åbenhed og offentlig debat på dette område.

Jeg så selvfølgelig helst, at man fulgte fremskridtspartiets idé om at gennemføre folkeafstemninger på så vigtige områder, for dermed sikrer man sig jo, at midlerne anvendes, som befolkningen gerne vil have de bliver anvendt. Det er virkeligt demokrati helt ud i dets yderste grænse, og jeg håber på, at ministeren – jeg har jo ikke opgivet alt håb endnu – kommer frem til samme resultat, og at vi får løst problemerne på en forsvarlig måde.

Taanquist (S):

Jeg finder, at fremskridtspartiet udviser et enormt hykleri ved at stille denne forespørgsel. Fremskridtspartiet benytter enhver lejlighed til at foreslå nedskæringer på de offentlige udgifter, men omvendt benytter man også enhver lejlighed til at forsøge at vise befolkningen, at det er fremskridtspartiet, der ønsker at hæve serviceniveauet.

Mon ikke vi kan være enige om, at de forslag, der ligger her, er så gode, som de i sig

selv kan være, og i hvert fald vil medføre et højere serviceniveau, hvor fremskridtspartiet på den anden side til hver en tid er ude på at tryne amtskommunerne og kommunerne f.eks. ved at skære ned på bloktilskuddene?

Når mange kommuner og amtskommuner ikke kan leve op til det serviceniveau, som borgerne i virkeligheden ønsker, skyldes det jo det voldsomme økonomiske pres, der bliver lagt på kommuner og amtskommuner fra regeringens side med fremskridtspartiets medvirken. Ja, fremskridtspartiet vil endda gå videre. De vil straffe de kommuner, der udskriver skatter til at hæve deres serviceniveau, det serviceniveau, som fremskridtspartiet foregiver at støtte eller at ønske.

Borgerne bør have indflydelse på planlægningen, og borgerne har indflydelse på planlægningen. I hele den fase, vi har været igennem med regionplanlægningen og kommuneplanlægningen, har man til hver en tid opfordret borgerne til at deltage aktivt i planlægningen, og det kan vi kun opfordre borgerne til at gøre så aktivt som muligt også i fremtiden.

Lis Aaltonen (KF):

Ifølge § 11, stk. 1, i lov nr. 324 fra juni 1974 om sygehusvæsenet udfærdiger indenrigsministeren efter forhandling med sygehusrådet vejledende retningslinjer for planlægning af sygehusvæsenets fremtidige udbygning.

I cirkulære af 20. december 1978 om ændring af tidsfrister m.v. for indsendelse af sygehusplanen hedder det, at sygehusplanen skal omfatte en periode på 12 år, der opdeles i 4-årige etaper. Den første 4-årige periode er programdelen, mens de to sidste 4-årige etaper under ét er sygehusplanens perspektivdel. Perspektivdelen bør indeholde en redegørelse for amtsrådets mere langsigtede mål på sygehusområdet samt indeholde en redegørelse for de enkelte elementer i amtsrådets sygehuspolitik. Hovedelementerne i perspektivdelen må være analyse af behovsudviklingen og fastlæggelse af principper for en funktionel samordning mellem amtskommunens enkelte sygehuse i relation til landets øvrige amtskommuner og de statslige og private sygehuse.

Programdelen bør være opdelt på budgetår og indeholde oplysninger med fornøden